

Grond onder mijn voeten

Janet Parlevliet

Een andere kerkelijke gemeente. Een saaie kerk van buiten, maar van binnen ... Op een middag woon ik een lunchconcert bij. Via zeven treden betreed ik de kerkruijntje. De soberheid, het licht en het prachtige lijnenspel raken mij. Een ruimte om stil te worden en naar prachtige muziek te luisteren.

Dat doe ik samen met ds. Marco Visser die naast me komt zitten. Hij heeft die ochtend samen met andere predikanten een Bijbelgedeelte vertaald. Dat vertalen is de grote inspiratiebron voor zijn preken.

Later interview ik Anneke Terstall-Dijkstra, scribe en diaken van de Thomaskerk. Haar beleving sluit aan bij die van ds. Marco Visser.

Wat maakt de Thomaskerk voor jou bijzonder?

'Het bijzondere zijn de preken, de manier waarop de predikanten de Bijbelteksten uitleggen. Daarbij zijn

we zelf betrokken. We leren! In de meeleskring op woensdag lezen we de teksten voor de komende zondag. Samen lezen en verbanden zoeken. Hoe legt de tekst zichzelf uit? Ds. Ad van Nieuwpoort begeleidt ons daarbij. Waarom staat dat woord er? Want geen woord staat er zomaar! Voor de Stille Week en Pasen lazen we uit Marcus 15: 40-47. Over een jongeman die een linnen kleed droeg en graag bij Jezus wilde blijven in de hof van Getsemane. Maar hij vlucht en laat zijn linnen kleed achter. Wat betekent dit beeld? Want die jongeman keert terug bij het lege graf in een wit gewaad (Marcus 16:1-8). Langzamerhand ontdek je de bedoeling van de tekst. Zo gaat de tekst voor mij open. Dat heeft een bevrijdende werking, waar ik heel blij van word. Ik vind het heerlijk om zo met de bijbel bezig te zijn.'

Verandering

Wekelijks zijn er bijbelklassen in de Thomaskerk onder leiding van Ad van Nieuwpoort en Ruben van Zwieten. Voor verschillende doelgroepen. Velen maken zo voor het eerst kennis met de bijbel. In het begin zag je deze mensen niet terug in de zondagse dienst. Langzamerhand veranderde dat. Niet alleen door de bijbelklassen,

maar ook door theatervoorstellingen en concerten. Mensen leren elkaar kennen, huwelijken vinden plaats, kinderen worden geboren. Anneke: 'Kerk zijn is omgeven met tal van vooroordelen. Maar als je de bijbel leest, biedt die iets bevrijdends aan. Je mag je eigen gedachten hebben bij de bijbel en vragen stellen. Je krijgt het gevoel: die bijbel gaat over mij. Op die manier leer je jezelf beter verstaan en de wereld waarin we samen leven. In het begin zag je nauwelijks gezinnen met kinderen in de kerk. Soms waren er twee, soms drie. Toch organiseerden we elke zondag de kleine Thomas. Nu telt onze gemeente elke zondag een vaste groep kinderen. Met de komst van Ad van Nieuwpoort is er een frisse wind gaan waaien. Hij zette een consistente lijn uit. Als je iets doet, moet je een lange adem hebben, vindt hij. Wat kunnen we voor de buurt betekenen, was de vraag. We wilden een gastvrije gemeenschap zijn, een huis voor velen. Mensen geven ook aan ons terug dat zij zich welkom voelen. Ons gebouw heeft zijn eigen beleidsplan in zich: met aan de ene kant de wijk Amsterdam-Zuid en aan de andere kant de kantoorgebouwen van de Zuidas. Het is een kerk met

Foto: Thomas Piek

een theaterzaal en een grote hal. De architect Karel Sijmons wilde met zijn ontwerp verbindingen leggen, ontmoetingen mogelijk maken tussen de bijbel, kunst en cultuur. Wij willen in dat spoor verder gaan.'

Activiteiten

Naast de meeleskring en de bijbelklassen zijn er exposities en theatervoorstellingen. Daarvoor is een stichting in het leven geroepen: Thomas Open met een bestuur en daarin een ouderling cultuur. Ds. Ruben van Zwieten is de initiator voor activiteiten op de Zuidas. In opdracht van de Protestantse Kerk Amsterdam. Het Zuidas-project is ontstaan vanuit de Thomaskerkgemeente en financiert

zichzelf door fondsen aan te boren. Van Zwieten organiseert bijvoorbeeld lunchgesprekken en voetbalwedstrijden. Werkende mensen op de Zuidas ontmoeten zo vmbo-leerlingen. De manier voor hen om aan een stageplek te komen of coaching te krijgen. Op Valentijnsdag ontmoeten o.a. Pelgrimskerkers Zuidassers.

Kerkruijntje

Anneke vertelt verder: 'In de architectuur van de kerkruijntje zie je de elementen van Bijbelverhalen terugkomen. Via een trap met zeven treden kom je binnen. De zeven treden van het scheppingsverhaal, de opgang naar Jeruzalem. Je gaat op naar de zondagsviering. De kerkruijntje is

kaal met gelige stenen, de kleur van woestijnzand. Met opklapbare stoelen, een golvend dak¹, dat een zee of tent voorstelt. De kale ruimte brengt mij weer terug naar mijn eigen leven. Waar sta ik op dit moment? Wat neem ik straks weer mee? Wat mag ik hier achterlaten? Het hoogste punt is de preekstoel met het boek erboven op. Op het laagste punt waar de mens het dak van de tent, de hemel, bijna aan zou kunnen raken, daar is plaats om het avondmaal te vieren. Emotioneel word ik in een ruimte gezet, waarin ik op adem kan komen, weer grond krijg onder mijn voeten.'

www.thomaskerk.nl
www.thomasopen.nl
www.zingevingzuidas.nl

¹ Paaskerkeren zullen deze beschrijving herkennen: Net zoals ir. J.B. baron van Asbeck die de Paaskerk ontwierp, liet architect Sijmons zich inspireren door de kerk 'Notre Dame du Haut' van Le Corbusier in Ronchamp met zijn golvende dak.